

Full diocesà

19 de novembre del 2017

p4 – Trobada de l'Hospitalitat de Lourdes al Santuari del Miracle

p5 – El Sr. Bisbe presenta la visió diocesana

I Jornada Mundial dels Pobres

Avui, diumenge 19 de novembre, l'Església celebra la I Jornada Mundial dels Pobres. Una invitació que el Sant Pare adreça a tota l'Església, així com a tots els homes i dones de bona voluntat, perquè escoltin el crit d'ajuda dels pobres. Aquesta jornada va néixer fa un any.

El 13 de novembre es tancaven a tot el món les Portes de la Misericòrdia i a la basílica de Sant Pere el Papa celebrava el jubileu dedicat a totes les persones marginades. De manera espontània, en finalitzar l'homília, el papa Francesc va manifestar el seu desig: «Voldria que avui fos la "Jornada dels pobres".»

En el seu missatge el Pontífex explica el sentit d'aquesta jornada:

«Vull que arreu del món les comunitats cristianes es converteixin cada vegada més i millor en signe concret de l'amor de Crist pels darrers i els més necessitats. Voldria que, a les altres jornades mundials establertes pels meus predecessors, que són ja una tradició en la vida de les nostres comunitats, s'hi afegís aquesta, que aporta un element delicadament evangèlic i que les completa totes en el seu conjunt, és a dir, la predilecció de Jesús pels pobres.»

«Aquesta Jornada té com a objectiu, en primer lloc, estimular els creients perquè reaccionin davant la cultura de l'exclusió i del malbaratament, fent seva la cultura de la trobada.»

«No hem de dormir, com els altres, sinó vetllar i viure sòbriament»

Diumenge XXXIII durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre dels Proverbis

Que en té de valor una bona esposa! És molt més preuada que les perles. El cor del seu marit hi confia, no són escassos els guanys que en traurà. Durant tota la vida el farà feliç, i no desgraciat. Es procura la llana i el lli, que les seves mans transformen com vol. Pren a les mans la filosa, i els seus dits agafen el fus. Obre les mans als pobres, allarga el braç als indigents. L'encant és aparença, la bellesa s'esvaeix; l'esposa que creu en el Senyor és la que val tots els elogis. Dediqueu-li cants pels fruits del seu treball: que la seva obra l'elogii davant de tot el poble.

(31, 10-13. 19-20. 30-31)

Salm responsorial

Feliç tu, fidel del Senyor.

(Salm 127)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica

Germans, no cal que us escrivim quan i en quins moments arribarà el Dia del Senyor: vosaltres mateixos ja sabeu prou bé que vindrà com un lladre a la nit. La gent es pensa que tot està en pau i ben assegurat, quan de sobte vindrà la devastació, com els dolors a la dona que ha de tenir un fill, i no se n'escaparà ningú. Però a vosaltres, germans, que no viviu en la foscor, aquell dia no us podrà sorprendre com un lladre, ja que tots sou fills de la llum i del dia. No som pas de la nit ni de la foscor. Per això no hem de dormir, com els altres, sinó vetllar i viure sòbriament.

(5, 1-6)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Un home que se n'anava a fora del país cridà els seus administradors i els confià els seus béns. A un li donà cinc milions, a l'altre dos i a l'altre un, segons la capacitat de cadascú, i se n'anà. [El qui n'havia rebut cinc anà de seguida a negociar-hi, i en guanyà cinc més. També el qui n'havia rebut dos en guanyà dos més. Però el qui n'havia rebut un guardà en un amagatall els diners del seu amo.] Al cap de molt temps l'amo tornà i els demanà comptes. Es presentà primer el qui havia rebut cinc milions, portà també els cinc que ha-

via guanyat i digué: Senyor, m'havíeu confiat cinc milions i n'he guanyats cinc més. [L'amo li va dir: Molt bé. Ets un administrador bo i de tota confiança. El que t'havia encomanat ho has administrat fidelment. Ara t'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor. Es presentà després el qui n'havia rebut dos i digué: Senyor, m'havíeu confiat dos milions i n'he guanyats dos més. L'amo li va dir: Molt bé. Ets un administrador bo i de tota confiança. El que t'havia encomanat ho has administrat fidelment. Ara t'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor. Es presentà també el qui n'havia rebut un, i digué: Senyor, sé que sou un home exigent, que voleu collir on no havíeu sembrat i aplegar on no havíeu escampat. Per això vaig tenir por i vaig amagar els vostres diners. Aquí teniu allò que és vostre. L'amo li contestà: Ets un administrador dolent i gandul. Tu sabies que vull collir on no he sembrat i aplegar on no he escampat? Doncs havies de posar al banc els meus diners, i ara podria recobrar allò que és meu amb els interessos. Preneu-li aquest milió i doneu-lo al qui en té deus, perquè als qui tenen, els donaré encara més i en tindran a vessar, però als qui no tenen, els prendré fins allò que els queda. I aquest administrador inútil, traieu-lo a fora, a la fosca. Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents».

(25, 14-30)

«T'encomanaré molt més. Entra a celebrar-ho amb el teu Senyor»

Aprendre a valorar el que hem rebut

Jean Hakolimana, prev.

L'evangeli d'aquest diumenge parla respectivament de cinc, dos i un talents, que són una unitat mesura del temps de Jesús. Per tal de facilitar-ne la interpretació als fidels d'avui dia, la traducció ho converteix en milions. Els mètodes jueus d'interpretació de les Escriptures ens ajuden a fer-ne una lectura profunda. Col·loquialment, un talent és menys que dos i cinc. Probablement el servent en qüestió ho interpreta així i s'equivoca. La cultura jueva no tenia xifres. En lloc de xifres feia servir lletres, amb una gran càrrega teològica. Cinc equival a la lletra "ה", que és el símbol dels Cinc Llibres de Moisès. Tres correspon a la lletra bet "ב", que significa casa i és símbol del Temple, Casa per excel·lència. La xifra u correspon a la lletra àlef "א". Té dos braços en forma del "yod", que és la lletra que val deu. La línia transversal equival a la lletra "waw", que val sis. Així, doncs, la lletra àlef suma vint-i-sis, que és la xifra del nom Jahvè. Aquí se situa el drama del tercer servent. Senzillament no es va adonar del nivell de confiança que el seu amo tenia dipositat en ell.

El de cinc talents va rebre la cura de la Torah; el de dos, la del Temple, i el d'un, la del nom de Déu i no ho va saber valorar. Quants de nosaltres pensem que valem poca cosa! Quantes vagades a les nostres comunitats sentim: «Jo no sé cantar; jo no sé llegir; em fa vergonya fer això... serveixo de poca cosa.» Si hem estat cridats en la comunitat que ens toca, és perquè Déu ens considera útils per a alguna cosa. Déu no ens demana miracles, només valorar allò que hem rebut. La veritat és que hem rebut molt més del que imaginem i solem reconèixer.

La imatge

L'amo distribueix parts del seus diners als administradors perquè els facin rendir. Són molts diners! Els qui ho han fet reben la recompensa de l'amo. Però el qui els ha amagat i no pot oferir res quedarà fora de la casa i de la companyia del senyor i dels altres servidors.

La recompensa a la vinguda del Senyor és la vida per sempre i la benaurança al costat de Jesús i dels altres servents.

Paràbola dels talents (1712)

Lit. hores: Setmana I

20 dilluns

—Sant Octavi, màrtir (*284)
1 Macabeus 1,10-15.41-43.54-57.62-64 / Salm 118 / Lluc 18,35-43

21 dimarts

—La Presentació de Santa Maria, verge
—Sant Gelasi, papa (s.V)
2 Macabeus 6,18-31 / Salm 3 / Lluc 19,1-10

22 dimecres

—Santa Cecília, verge i màrtir (s.III)
2 Macabeus 7,1.20-31 / Salm 16 / Lluc 19,11-28

23 dijous

—Sant Climent, papa (*101)
—Sant Columbà, abat (s.VI-615)
—Santa Lucrècia, verge (*306)
—Santa Felicitat, màrtir
1 Macabeus 2,15-29 / Salm 49 / Lluc 19,41-44

24 divendres

—Santa Flora, màrtir (*851)
—Sants Andreu Dung-lac
1 Macabeus 4,36-37.52-59 / Salm 1 Cròniques 29,10.11abc.11d-12a.12bc / Lluc 19,45-48

25 dissabte

—Santa Caterina, màrtir (s.IV).
1 Macabeus 6,1-13 / Salm 9 / Lluc 20,27-40

26 Nostre Senyor Jesucrist, Rei de Tot el Món / Cicle A

—Sant Silvestre, abat (*1267)
—Sant Pere Alexandrí, màrtir
Ezequiel 34,11-12.15-17 / Salm 22 / 1 Corintis 15,20-26.28 / Mateu 25,31-46

Trobada de l'Hospitalitat de Lourdes al Santuari del Miracle

M. Rosa Guix i Boix

El dia 5 de novembre, l'Hospitalitat de Lourdes va organitzar la trobada de tardor al Santuari del Miracle; en aquesta ocasió, es va celebrar també la cloenda dels actes commemoratius del 50è aniversari, juntament amb l'Hospitalitat de Vic.

L'eucaristia, presidida pel bisbe de Solsona, Mons. Xavier Novell, va comptar amb molta participació per part dels assistents, acompanyats pel Cor de l'Hospitalitat de Vic. A la sortida foren obsequiats amb un petit refrigeri organitzat pels monjos del Miracle.

Seguidament, es dirigiren a la Sala Polivalent de Solsona per dinar, reunint-se un total de 350 persones entre els dos bisbats. La presidenta de l'Hospitalitat de Solsona, Glòria Padullés, dirigí unes paraules d'agraïment a tots els assistents. Després dels parlaments es va passar un vídeo amb fotos d'aquests cinquanta anys del pelegrinatge.

Finalment una llençada de globus omplí la sala de color; per acabar es cantà com a comiat l'hora dels adéus i tothom va retornar a casa seva.

Jornada de Formació de Càritas Catalunya

El dia 27 d'octubre, al Seminari Conciliar de Barcelona, va tenir lloc la Jornada anual de Formació de Càritas Catalunya. A la mateixa van assistir 185 agents de Càritas, entre voluntaris i professionals contractats.

La Jornada va començar amb la benvinguda als presents, a càrrec de Mons. Sebastià Taltavull i de Martí Batllori, vicepresident de Càritas Catalunya. Després de la benvinguda i de la pregària va començar l'activitat formativa amb els cinc tallers organitzats des de les diferents Comissions de Treball de Càritas Catalunya: "L'acollida i l'acompanyament. Més enllà de donar roba i aliments", "Comunicació de crisi: reconduir el missatge quan tot es capgira", "Lideratge

transformador", "Diagnòstic i Pla d'Acció", "Claus emocionals de l'acompanyament". La introducció de la problemàtica de la "Prostitució i tràfec de persones" va estar a càrrec d'Hilde Daems, de Càritas Española.

L'activitat es va reprendre a la tarda amb la taula rodona "Comunitat i compromís, un estil de vida", que va recollir les aportacions de la germana Viqui Molins, de mossèn Carlos Peris i de M. del Mar Galcerán.

La Jornada va concloure amb les paraules de Francesc Roig, president de Càritas Catalunya, i de Mons. Sebastià Taltavull.

El Sr. Bisbe presenta la visió diocesana

Redacció

Una nova organització diocesana al servei d'unes comunitats parroquials evangelitzadores

El dia 30 d'octubre, el Sr. Bisbe va presentar a la reunió trimestral de capellans quina serà la visió de la diòcesi per als propers anys. Fou dins el marc de la reunió juntament amb d'altres temes.

El dia 4 de novembre va fer el mateix amb els laics més compromesos de la diòcesi -treballadors, comunitats religioses, diaques, membres d'equips parroquials-.

La presentació als laics va comptar amb una estona d'adoració al Santíssim, acompanyada per música worship i textos del papa Francesc

tot relacionat amb la visió diocesana. Després es va compartir un esmorzar fraternal on els assistents van poder conversar i saludar-se.

En acabar, a la sala de conferències del Seminari, el Sr. Bisbe va fer la presentació amb ajuda d'un audiovisual. Tal i com heu pogut llegir en el full del passat dia 12 -glossa i notícia de germanor- la visió diocesana consisteix en apostar per les comunitats parroquials més vives i més missioneres i després, en la mesura que es pugui, ajudar les altres.

Els participants van poder conversar sobre aquesta proposta en petits grups i, després, el Sr. Bisbe va posar alguns exemples de com es durà a terme aquest canvi.

Notícies Breus

Cicle de conferències de formació cristiana, a Navàs

M. Coll

El passat mes d'octubre va començar un nou cicle de conferències de formació cristiana, organitzat per la Parròquia de la Sagrada Família de Navàs. La primera xerrada va anar a càrrec de Mn. Josep Escós, rector de la Parròquia de Navarcles, que va parlar dels mites bíblics (Creació i origen del món) i d'altres d'extrabíblics. Mn. Escós continuarà el tema en la propera xerrada.

Càritas Parroquial de Berga

M. Coll

El dimarts 24 d'octubre, les alumnes i les voluntàries del programa de Llengua i Cultura, de Càritas Parroquial de Berga, van visitar l'Ajuntament, on foren rebudes i acompanyades pel regidor Ivan Sánchez. Van poder conèixer les diferents dependències i espais i el funcionament d'algunes coses. Va ser una experiència molt bona i molt positiva per a tothom.

Josep Maria Gironella i la seva recerca de Déu (i II)

Centenari del naixement de l'escriptor català

La preocupació per Déu

Continuem amb la conferència de mossèn Aymar. La sola elecció d'aquest tema —el dels llibres *Cien españoles y Dios* (Ed. Nauta, 1969) i *Nuevos 100 españoles y Dios* (Ed. Planeta, 1994)— ja revela una preocupació. Ell mateix ho explica: «En un moment donat, vaig estar set anys sense resar, sense voler entrar en una església, amb agressivitat, fins i tot buscant en els evangelis errors per tal de demostrar-me a mi mateix. I, de sobte, vaig pensar a veure què expliquen els altres i se'm va acudir de fer aquest test, aquest qüestionari a cent persones rellevants, a veure què expliquen els altres, i fou una rica experiència en molts aspectes.

En la introducció de *Cien españoles y Dios* hi llegim: «Se trata de un test, de una encuesta. En ella me propuse formular a unos cuantos hombres una serie de preguntas recabando de su generosidad que se desnudaran, que se despellejaran, precisamente respecto a aquello que en todo tiempo ha sido considerado como lo más arcano e inalienable de la persona humana: las relaciones de ésta con Dios.»

Sobre l'ateisme

Davant els ateus, diu: «Toda mi persona se niega a aceptar sin más semejante planteamiento. No comprendo la caída de Luzbel, tampoco el dolor, tampoco el vandálico asalto de las concupiscencias. No comprendo la raquiti- quez de nuestra columna vertebral [aquesta raquiti- queza el preocupava especialment, perquè es troba en altres textos]. Estamos aquí por decisión ajena y no veo claro nuestro grado de responsabilidad. Pero la autocreación del Universo rebasa mis entendederas y el enigma resul- tante se me antoja más nuboso que el enigma de un Dios eterno, sin origen, creador. La frialdad del ateísmo mi- litante y despectivo me desazona. Y la Nada se me hace inconcebible como el Todo, y como la inmortalidad. Mi fe se tambalea, más aún mi esperanza en el Conocimiento evolutivo.»

Les grans qüestions

«Las abundantes respuestas tocadas de esa incertidum- bre salpican el libro con una dignidad que me ha conmo-

vido. Dios existe, pero su Rostro se nos oculta como al despertar se nos oculta el sueño cierto, feliz. Sabemos que está en algún sitio —en lo más alto—, pero ignoramos si conoce nuestro nombre, si lo pronuncia, si escucha nuestra voz. Aceptamos la posibilidad de que su Omnipotencia se haya desentendido de nuestra pequeñez; no aceptamos que se haya desentendido de ella su Misericordia. De pronto Le descubrimos en el arco iris, en un arrebató, al contemplar un objeto que nos pertenece o al encontrarnos ante un paisaje solitario; poco después nos huye y Su ausencia desasosiega nuestra respiración. Jugamos al escondite con Él, sospechamos que Él se ríe de nosotros. Sufrimos por esta causa, pero intuimos que nos ama. Lo que ocurre es que no sabemos lo que es el amor. Vivimos cabrioleando, dando bandazos. ¿Por qué eres Difícil? ¿Por qué le exigiste un tan grande sacrificio a Abraham? ¿Por qué se mueren los niños y hay perros tristes? Estaba en tus manos evitar la locura, no crear el invierno, hacer innecesaria la prostitución. Biafra me impide adorarte. El Vietnam me impide adorarte. Te responsabilizamos de los campos de concentración y de la leucemia. Pero Te adoramos porque creaste la primavera,

y porque nos diste una esposa, y dos ojos para mirar. Te creas recreando y en Nagasaki hiciste brotar luego espigas ubérrimas. ¿No comprendes que los árboles son profecías de ataúd? ¿Qué significa el Apocalipsis? ¿De verdad nos esperas al otro lado de la zozobra?»

Jesús de Natzaret

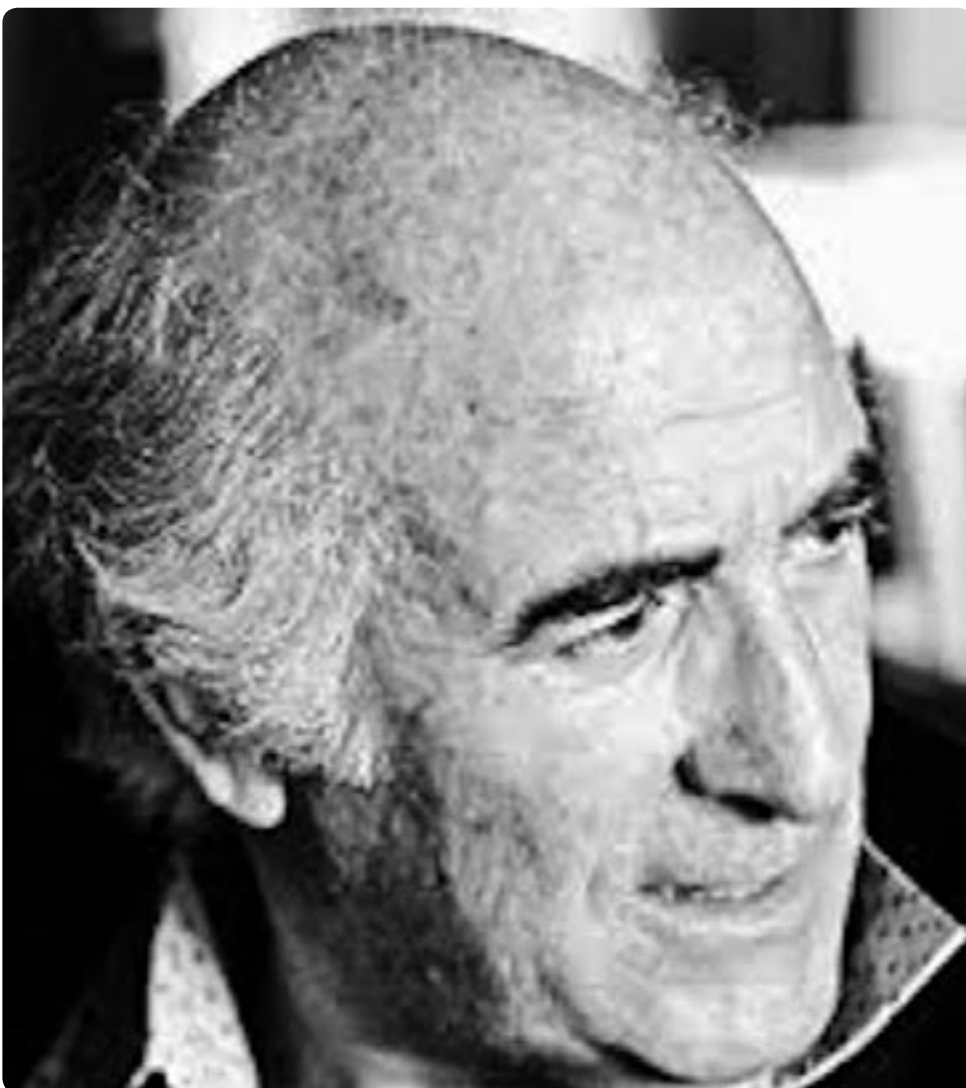
«Conmueve también el respeto que inspira la figura de Jesús de Nazareth. Incluso quienes niegan su divinidad hablan de Él con pasmo admirativo. Una de las respuestas podría resumir semejante apreciación: “Si no fuere Dios, merecería serlo.”

»Cristo está en el centro de las respu-

estas de este libro, el conjunto de las cuales se me antoja que siluetea asimismo una cruz. El palo vertical serían los creyentes. El palo horizontal, los agnósticos y los dubitativos. Los ateos podrían estar representados por la “hora nona”, por ese momento en que coincidiendo con la expiración de Cristo “obscurióse el sol y el velo del templo se rasgó por medio”».

El nostre destí

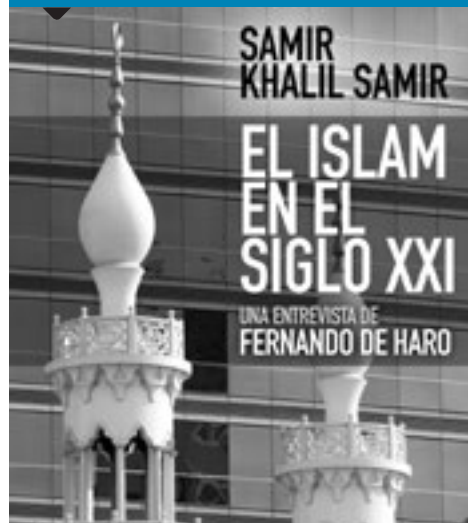
«He arribat a sentir la immortalitat de l'ànima amb tal evidència que vaig sentir que hi ha alguna cosa en nosaltres que sobreviu a la matèria, a la mort corporal. Ho vaig sentir amb tal evidència que això em durarà per sempre [...]»

El llibre

El Islam en el siglo XXI

Samir Khalil Samir

Editorial Encuentro

18 euros

Recull l'entrevista que el periodista Fernando de Haro fa al jesuïta nascut al Caire, el P. Samir Khalil Samir, professor de l'Institut d'Estudis Àrabs i Islamistes a Roma.

Es tracten en aquesta obra grans qüestions com l'islam després dels atemptats de l'11-S, la guerra civil a gran escala entre els xiïtes i els sunnites, l'eclosió de les «primaveres àrabs», el sorgiment de l'autodenominat Estat Islàmic, el paper dels cristians àrabs i la integració dels joves musulmans europeus de segona i tercera generació.

Tot això a través de rics i intensos diàlegs en què es parteix contínuament de fets, persones i circumstàncies concretes.

Crisis matrimoniales

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Ens atansem al final de l'any litúrgic i, amb ell també, al final del cicle que he anat dedicant a comentar l'exhortació apostòlica *Amoris Laetitia*. Avui inauguro dues glosses sobre el capítol VI. En aquest capítol es presenten algunes perspectives pastorals per anunciar l'evangeli a la família, per a la preparació del matrimoni, per a l'acompanyament dels esposos novells, per a il·luminar les crisis, angoixes i dificultats i per a l'acompanyament de les famílies que pateixen la mort d'algun dels seus membres. Crec que els tres primers apartats són interessants sobretot per als agents de la pastoral familiar (AL 199-230). Els dos darrers, en canvi, toquen d'alguna manera o altra a tothom. Qui no ha viscut una crisi o dificultat en la seva família? Qui no ha perdut algun parent proper estimat? En aquesta primera glossa us convido a reflexionar sobre tres tipus de crisis, massa habituals en els matrimonis. En la propera, us faré avinent el tractament papal d'algunes situacions complexes i de la prova de la mort en les famílies. Una de les crisis més freqüents en el matrimoni és el refredament de la relació d'amor. Sovint es fa difícil comprendre que l'amor es va modulant i pren una fesomia diferent en cada etapa de la vida. És cert que l'atracció i l' enamorament entre els esposos és diferent quan arriben els fills, quan ja marxen de casa per a fer la seva vida, quan arriben les dificultats de la vellesa. Els canvis en el rostre de l'amor són una oportunitat per a fer-lo més fort i ric. Malgrat això, massa sovint deterioren la relació, sobretot quan es converteix en una crisi que perjudica la comunicació. Cal cuidar sempre la comunicació entre els cònjuges, prevenció bàsica per evitar que "poc a poc, algú que era 'la persona que estimo' passa a ser 'el qui m'acompanya sempre en la vida', després 'el pare o la mare dels meus fills' i, al final, 'un estrany'" (AL 233). Així doncs, esposos que veieu que el vostre matrimoni no és el que era, llegiu els números 232-238 i reaccioneu! Sovint les crisis en el matrimoni es deuen a velles ferides -de la infantesa o de l'adolescència- que mai han estat guarides.

La convivència matrimonial, només possible des d'un amor que vol el bé de l'altre, prompte a la renúncia de la pròpia voluntat, demana cònjuges madurs i sans afectivament. Quan en la història d'alguns dels dos ha faltat un amor familiar generós i incondicional sovint "s'estima amb un amor fixat en una etapa adolescent, marcat per la confrontació, la crítica àcida, l'hàbit de culpar els altres, la lògica del sentiment i la fantasia, en què els altres han d'omplir els propis buits i seguir els propis capricis" (AL 239). Si el vostre matrimoni no s'aguanta per enlloc perquè hi han dinàmiques com les que descriu el Papa, llegiu el número 240 i deixeu-vos ajudar per a fer el difícil camí de curar les vostres velles ferides! Finalment, convé que recordem que, malgrat la separació dels cònjuges "ha de considerar-se com un remei extrem, després que qualsevol intent raonable hagi esta inútil", a voltes, "és inevitable" i "a vegades, pot arribar a ser fins i tot moralment necessària" (AL 241). Quants de nosaltres coneixem dones o homes que han estat abandonats, que després d'aguantar allò indicible finalment han hagut de deixar el marit o la muller? Cal que cap d'ells se sentin abandonats o exclosos per l'Església! Lluny de nosaltres el judici o l'exclusió! La parròquia és una família on tothom és estimat, on tots són acollits, especialment aquells que més pateixen. Tampoc hem d'excloure aquells que després d'una separació han refet la vida amb una nova unió. Ells, com tots els que formem les comunitats, no viuen perfectament l'evangeli però l'Església no és una colla de perfectes sinó una colla de deixebles que desitgen i malden cada dia per a viure més i més fidelment l'evangeli. Més endavant, reflexionant sobre el capítol VIII, aprofundirem sobre l'acompanyament de les parelles construïdes a partir d'una nova unió. No oblidem que han de ser sempre tractades "amb gran respecte, evitant tot llenguatge i actitud que les faci sentir discriminades, i promovent la seva participació en la vida de la comunitat" (AL 243). Llegiu els números 241-246 i apropieu-vos a la vida de la parròquia.

